

rajnsko zlato

stojan janković andrija

pocepar ljudi pojedi sve slamate
krovove plačimo vičimo
KRALJEVSKI PIVSKI LIMB JE TAJ BOG POPODNEVA
I MOJ PRIJATELJ I MOJI LJUDI VAZDUŠNI APARATI
SVI SU U MOM DVORIŠTU VIČIMO
MOJ TAJNI ŽIVOT je večeras gledamo se
on je na filmu koji govorio o NE ZNAM
DODI IZA ORMARA I NE SKRIVAJ SE
NA KREVETU SPAVA PLAVI KROKODIL
na podu spavam kada sam tečnost u kojoj me on vari
poješće svoje odeli pa će se dogoditi
POJAVLJUJEM SE KAO ČIODINE GLAVE
U REPOVIMA SAMRTNIČKIH KONJA
TI I JA SMO TU U NAŠIM KNJIGAMA NA PODU
neko u plavoj pelerini dottiće se stuba
zabodenog duboko u žuti loj
BEŽI PLAVI PSU ISPRILAČEŠ ZLATNO OKO
trčim stepeništem ljubavnika lifta dole
U RUCI MI JE LIFT U ubici spava
moja silovana čerka
U STOMAKU JOJ RASTE BIBEROVO DRVO NOS nož u kori
ONA NIŠTA NE OSEĆA odsećene su joj grudi
OPEKA SAM SE I SANJAM SVEŽI IZVOR
u bokoru mirisljave trave zmija plače
TRIPUT OBMOTANA OKO MOJIH NAOČARA
OD LABUDEG PERJA zagonetka zagonetka ubistvo
SA OVOG BRODA U BESPUĆA NEČEMO POČI a more nas je
SAPELO U OGRADU pred žigasanje osećamo stid i umor
TAMO MALO DALJE mlađa sūma je podigla suknu
i POKAZALA NAM NAROD ZEČEVA klanje potera u srce šume
nasilje je OBELISK OD KOGA SVETOVI POLAZE
KA SVOJIM SJAJNIM CRNIM SRCIMA KRUGOVI ZVEZDE ZNAK
kapetane ispričaći ti priču nemoj plakati
tvoj beli brod pritisnut svetlošću odlazi sam
pred zoru putujući linijama na mom dlanu
NA ŠTA JOŠ DA SE PAZI KOJE REČI JOŠ
DA SPALIMO NA USPANIČENOM TRGU
POD SMRKUTIM ZVONIMA LJUDI SU IZBACILI STAKLENA SRCA SA
ZDRAVOG TELA NJIHOVOG MALOUMNOG PSA
katedrala spava na oltaru stoji zaklani medved
KADA ON POJEDU ZASTAVE IZ SVIH CREVA ZEMLJE
istrčaće ljudi LJUDI mlađi tretrebi
A OVA NOĆ IMA OČNJAKE JUTRO ĆE IMATI SABLJE
pod noktima carice od ebonovine POLAZIMO U RAT
njena pizda nagrižena garom i barutom rada

besmrtnе trenutke vatrometne praznine
U VEKNI HLEBA NACI CEŠ VAKUM POTREBAN
DA SE RAZLETIŠ U HILJADU KOMADA
U KUTIJU STOJE CIPELE KOJE TE ČEKAJU
SA SVOJIM HLADNIM ŽELUCEM KADA KRENEŠ
NIZ ULICE KOJE RADAJU NOVE ULICE
hodajući ulicom taj puž nestaje u svom tragu
i smrt će mu se rasvetati u nečijoj vlažnoj ruci
KIŠNE KAPI JEDINE DOKAZUJU STVARNOST
KAD IH ČUJEŠ IZADI IZ TOPE SOBE I GLEDAJ
KAKO ĆE TI IZDUBITI BEZBROJ KANALICA TA KIŠA
i kako miriše jutro kad kišu sahrani sunce
i topli pesak kako se smeje pod stopalom deteta
budi moje dete IZADI U TOG STOMAKA
KOJI SE KRIJE TU U VAZDUHU ILI POD KOŽOM SUNCA
poljubiću te u stopalo i biće to pucanj u noć
JA SAM TVOJ USPAVANI SEDI OTAC I NEMA KRAJA OVOM SNU
ŠTO JE KAO OSTRVO KOGA MORE DELJE I PRETVARA U RIBE
MOGLI SMO UMRETI I JUĆE
mogli smo se tek probušiti i izduvati
nestati iznenada u džungli za kuće mogli smo pobeći
A IPAK SMO TU NA STANICI KOJA VRVI OD GLASOVA
između četiri zida kokošinica
POTAJNO POSMATRAJUĆI SEKIRU NA PANJU
SAHRANJENI U ZNOJU PERJU I GRČEVITOM PARENJU
ustajem sa svojih spomenika i vrtim se
u ritmu opijajuće mirtvačke sambe GRAD SE NADOVEZUJE
pojeo sam zapaljenu palmu NA STANICI
ja sam koliba od bambusa u kojoj žive mesec i labud
bez klijuna tri koraka dalje na stocicu lutkica
od zemlje sa iglom sna u srcu PEPEO U CENTRU GRADA
misa je gotova i čuje se pesma NAŠ VAGON PONIRE NA DNO
lako jeigrati otrovne igre
bacati štapice i sabirati izgubljeno i dobijeno
NA SAMOM ZAVRŠETKU REČI SE MEŠAJU
SMEJ SE JUTRO JE GOTOV JE
VOZ PRILAZI VOZ
POLAKO STAJE

ON JE STAO
MOŽEMO
IZAČI ILI
UČI svejedno
je
leto, 1983.

oprobani način

aleksandar carić

Ja sam te rodio
I Ja sam ti brat.

Ali kako?
Ne pitaš više velike lavove, moćne otkucaje.
Ne bežiš. Zbunjena si?
Gde? Gde smo šakom pokrivali ceo grad.

Nikad više ne pitaš gde smo rekli
Nikad više nedeljom,
I pustili čak suzu,
Jer,
U peći je već cvrčalo zlato
Sa toliko ljubavi spremno.
Da, tako davno polazili smo za tvojim
Oklopom, plazili gore, gore...

Sad tiho zaminji, gledajući me.
Jer samo mene rastuži
Tvoj zvezket.
I nikog.
Nikad.

OPROBANI NAČIN

I

PONT DES ARTS 1907 iz glave gore
jesen je izgubljen dan ostaje
boja u kanticu i pločnici
i elegantan hod i ostaje

reka i kej i drvoredi ne to je
sviše sumorno idemo
sad malo bliže trgovima
ulicama malo skorije
jer kako bi inače imali
imali razloga da sad kažemo
na opprobani način
PALMOLIVE COLGATE
COCACOLA MARLBORO
da damo malo glamoura
i našoj pesmi ponovimo
omiljenu atmosferu
sumrak – pale se svetlijke
(da ne kažem fenjeri)
ljudi izlaze-reklame
perfumi – bljeskanje eto
imamo tu sliku možemo je
okrenuti naopako
ostaviti pod suncobran
ili prikovati za zid

II

Ali jašemo kazaljke i
sad je već dobar mrak
crne karijatide iz kapija
svetljanica su jača iz
ulice u ulicu gužva
bioskop GONE WITH THE WIND
NEW YORK NEW YORK NEW
ulazimo ali miriši

PIZZA HAMBURGER
HOT DOGS posle kežu
mi smo amerikanofili
i šta će sve to u pesmi

III

Idemo lakin korakom
to je isti onaj elegantni
hod samo na novi način
ispod nogu prste klikeri
glorije pfijuuu kakva igra
skoro da me podseća na
noćašnji san komete i

IV

I meteori padaju na grad
i sve se pali to je
veličanstven vatromet (jer
vatromet je uvek veličanstven)
naša kuća polica kornjača
pali se i ona pa zar to nije
mogao neko sprečiti mogli smo
i mi možda sve ode do davola
penjem se mučim se nešto će
valjda uspeti da spasem ali
sad usred sjajnog požara
samo sat kuća

V

Buđenje priznajem opterećeni
smo simbolima čak i u snovima
zapravo u snovima najviše

VI

I laki koraci od zore
(zora uvek dođe negde pred
kraj, tek to je opprobani način)
pesmu pevam stalno
o početku na sredini
o sredini na kraju
o kraju na početku
i tako uvek
a snovi u korpama idu na
PONT DES ARTS 1907 iz glave gore

Obala u mraku
šapnem i samo jedan prst se miče
na jeziku već je led
Zažmurim i sve tršćice su zamrznute
Pesak hladan tih kao
dlanom o smrti i od smrti soli
Polazim pod belom granom baš do nje
Probudih se
Ali sva voda već iz nje beše iscurila
Drugom rukom slomih sebi nos
i ležim ležim